

והנה הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת אבותם ישובו. וכשיצאו ממצרים אף על פי שיצאו מבית עבדים עדיין יחשבו גולים כי היו בארץ לא להם נבוכים במדבר וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקב"ה והשרה שכינתו ביניהם אז שבו אל מעלות אבותם שהיה סוד אלוה עלי אהליהם והם הם המרכבה ואז נחשבו גאולים ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו ענין המשכן ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד:

ב. ויקרא | פרק כ"ו

(יב) וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם:

ספורנו

והתהלכתי בתוכם. ענין המתהלך הוא ההולך אנה ואנה לא אל מקום אחד בלבד. אמר אם כן אתהלך בתוכם כי לא אל מקום אחד בלבד ירד שפע הכבוד כמו שהיה במשכן ובמקדש כאמרו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כלומר בזה האופן ובאותו המקום בלבד אשכון בתוכם ובאר זה באמרו אשר אועד לך שמה ונועדתי שמה לבני ישראל אבל אתהלך בתוכם ויראה כבודי בכל מקום שתהיו שם כי אמנם בכל מקום שיהיו שם צדיקי הדור הוא קדוש משכני עליון שבו תשלם כונתו כאמרו השמים כסאי והארץ הדום רגלי ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי:

ג. ויקרא | פרק י"א

(ב) דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֲזִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ:

ספורנו

זאת החזיה אשר תאכלו. הנה אחד שהתנצל ישראל את עדים הרוחני שקנו במתן תורה, אשר בו היו ראויים לשרות שכינה עליהם בלתי אמצעי, כאמרו בכל המקום אשר אזכיר את שמי, אבא אליך וברכתיך כמו שיהיה הענין לעתיד לבא, כאמרו ונתתי משכני בתוכם, ולא תגעל נפשי אתכם מאס האל יתברך אחר כך מהשדות עוד שכינתו ביניהם כלל, כאמרו כי לא אעלה בקרבך, והשיג משה רבינו בתפלתו איזה תיקון, שתשרה השכינה בתוכם באמצעות משכן וכליו ומשרתיו וזבחיו, עד שהשיגו וזכו אל וירא כבוד ה' אל כל העם ואל ירידת אש מן השמים ובכן ראה לתקן מזגם שיהיה מוכן לאור באור החיים הנצחיים, וזה בתקון המזונות והתולדה.

הטא העגל לפני ואחרי



ה. שמות | פרק כ"ה

(ח) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנַתִּי בְּתוֹכְכֶם: (ט) כָּכֵל אֲשֶׁר אָנִי מַרְאֶה אוֹתְךָ אֵת תְּבִנֹתַי הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹתַי כָּל כְּלָיו וְכֹן תַּעֲשׂוּ: ס

רש"י

(ט) ככל אשר אני מראה אותך – כאן את תבנית המשכן. המקרא הזה מחובר למקרא שלמעלה הימנו ועשו לי מקדש ככל אשר אני מראה אותך: וכן תעשו – לדורות אס יבאד אחד מן הכלים או כשתעשו לי כלי בית עולמים, כגון שלחנות ומנורות וכיורות ומטונות שעשה שלמה, כתבנית אלו תעשו אותם. ואם לא היה המקרא מחובר למעלה הימנו, לא היה לו לכחוב וכן תעשו אלא כן תעשו, והיה מדבר על עשיית אהל מועד וכליו:

י. ברכות נה.

בצלאל על שם חכמתו נקרא בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה לך אמור לו לבצלאל עשה לי משכן ארון וכלים הלך משה והפך ואמר לו עשה ארון וכלים ומשכן אמר לו משה רבינו מנהגו של עולם אדם בונה בית ואחר כך מכניס לתוכו כלים ואתה אומר עשה לי ארון וכלים ומשכן כלים שאני עושה להיכן אכניסם שמא כך אמר לך הקב"ה עשה משכן ארון וכלים אמר לו שמא בצל אל היית וידעת אמר רב יהודה אמר רב יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ כתיב הכא וימלא אותו רוח אלהים בחכמה וכתבונה וברעת וכתוב התם ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים כתבונה וכתוב ייבדעתו תהומות נבקעו

יא. חגיגה יג.

כתוב אחד אמר ודרמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן וגו' וכתוב ווארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר ואילו שור לא קא חשיב ו אמר ר"ל יחזקאל ביקש עליו רחמים והפכו לכרוב אמר לפניו רבש"ע קמיוגור יעשה סניגור מאי כרוב אמר רבי אבהו כרביא שכן בבבל קורין לינוקא רביא א"ל רב פפא לאבוי אלא מעתה דכתיב פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר היינו פני כרוב היינו פני אדם אפי רברבי ואפי זוטרי

יב. שבת קיט:

אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן ובנביאי אל תרעו אלו ת"ח אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן א"ל רב פפא לאבוי דידי ודידך מאי א"ל אינו דומה הבל שיש בו חטא להבל שאין בו חטא ואמר ריש לקיש משום ר"נ נשיאה יאין מבמלין תינוקות של בית רבן אפי' לבנין בית המקדש ואמר ר"ל לר"י נשיאה כך מקובלני מאבותי ואמרי לה מאבותיך כל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן מחריבין אותה רבינא אמר מחריבין אותה



לא קשיא כאן ברדופה לילך כאן בשאינה רדופה דכתיב יאז הייתי בעיניו כמוצאת שלום ווא"ר יוחנן ככלה שנמצאת שלימה בבית חמיה ורדופה לילך להגיד שבחה בבית אביה כדכתיב והיה ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי אמר רבי יוחנן ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה

ח. יומא נד.

אמר רב קמינא בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה ואומרים להן ראו חבתכם לפני המקום חבת זכר ונקבה מתיב רב חסדא יולא יבואו לראות כבלע את הקדש ואמר רב יהודה אמר רב בשעת הכנסת כלים לנרתק שלהם אמר רב נחמן משל לכלה כל זמן שהיא בבית אביה צנועה מבעלה כיון שבאתה לבית חמיה אינה צנועה מבעלה

ט. יומא נד:

אמר ריש לקיש בשעה שנכנסו נכרים להיכל ראו כרובים המעורין זה בזה הוציאון לשוק ואמרו ישראל הללו שברכתן ברכה וקללתן קללה יעסקו בדברים הללו מיד הוילום שנאמר יכל מכבדיה הוילוה כי ראו ערותה:

<p>פרק ל"ז (א) ויעש בצלאל את הארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו:</p>	<p>פרק כ"ו (א) ואת המשכן תעשה עשור יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם:</p>	<p>יג</p>
<p>פרק מ' (ב) ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: (ג) ושמת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפרכת: ... (כ) ויקח ויתן את העדת אל הארון וישם את הבדים על הארון ויתן את הפרכת על הארון מלמעלה: (כא) ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסף על ארון העדות פאשר צנה ה' את משה:</p>	<p>פרק כ"ו (לג) ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם ביו הקדש וביו קדש הקדשים: (לד) ונתת את הפרכת על ארון העדת בקדש הקדשים:</p>	<p>יד</p>
<p>פרק ל"ז (י) ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ... (יב) חמשים ללאת עשה פייריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: (יג) ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ... (כב) שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן:</p>	<p>פרק כ"ו (ג) חמש היריעות תהיין חברת אשר אל אחתה וחמש יריעת חברת אשר אל אחתה: ... (ה) חמשים ללאת תעשה פייריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשר אל אחתה: (ו) ועשית חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אשר אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ... (ז) שתי ידות לקרש האחד משלבת אשר אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן:</p>	<p>טו</p>
<p>פרק ל"ז (ח) ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשור יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ... (י) ועשית עשה אתם: ... (יג) ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: פ (יד) ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם:</p>	<p>פרק כ"ו (א) ואת המשכן תעשה עשור יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ... (ו) ועשית חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אשר אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: (ז) ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם:</p>	<p>טז</p>
<p>פרק ל"ז (כג) ויעש את הקרשים למשכן עשורים קרשים לפאת נגב תימנה: (כד) וארבעים אדני כסף עשה תחת עשורים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי: (כה) ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשורים קרשים:</p>	<p>פרק כ"ו (יח) ועשית את הקרשים למשכן עשורים קרש לפאת נגבה תימנה: (יט) וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשורים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי: (כ) ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשורים קרש:</p>	<p>יז</p>
<p>פרק ל"ז (ז) ויעש שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הפרכת:</p>	<p>פרק כ"ה (יח) ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הפרכת:</p>	<p>יח</p>
<p>פרק ל"א (א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) ראה קראתי בשם בצלאל בן אוי בן חור למטה יהודה: ... (ו) ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתם: (ז) את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הפרכת אשר עליו ואת כל פלי האהל:</p>	<p>פרק כ"ה (כג) ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ... (לא) ועשית מגרת זהב טהור מקשה תעשה המגורה ירכה וקנה וגייעה פפתריה ופרחיה ממנה יהיו:</p> <p>פרק כ"ו (א) ואת המשכן תעשה עשור יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם:</p>	<p>יט</p>
<p>פרק ל"א (יא) ואת שמו המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתם ועשו: פ</p> <p>פרק ל"ה (ל) ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אוי בן חור למטה יהודה:</p>	<p>פרק כ"ה (יח) ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הפרכת:</p>	<p>יח</p>
<p>דברים, פרק ה' (יא) שמוזר את יום השבת לקדשו כאשר צוה ה' אלקיך: (יב) ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:</p> <p>(יג) ויום השביעי שבת לה' אלקיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנה ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרה אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוה:</p> <p>(יד) וזכרת פי עבד הייתי בארץ מצרים ויצאך ה' אלקיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על פני ברה ה' את יום השבת ויקדשהו: ס</p>	<p>פרק כ' (ז) זכור את יום השבת לקדשו: (ח) ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:</p> <p>(ט) ויום השביעי שבת לה' אלקיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנה ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרה אשר בשעריך:</p> <p>(י) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על פני ברה ה' את יום השבת ויקדשהו: ס</p>	<p>נ</p>
<p>דברי הימים ב', פרק ג' (י) ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב:</p>	<p>מלכים א', פרק ו' (כג) ויעש בדביר שני כרובים עצי שמון עשור אמות קומתו:</p>	<p>נא</p>